

taget i Forhør 4 Maaneder, efter at Branden havde fundet Sted; men han var dog efter Alles Mening den, der først burde have været taget i Forhør, da han var den Første paa Pladsen og først i det Værelse, hvor disse eventyrlige Historier fandt Sted med Stenen, Pengene, Papirer osv. Da saa endelig Herredsfogden ikke kunde Andet end tage ham i Forhør — der blev jo talt derom, Saadant kan ikke andet end rygtes — saa forundrede han sig over i flere Vidners Mærkværelse — jeg vilde ikke have fremdraget det her, hvis det ikke var vidnefast — at denne Mand ikke havde været i Forhør; der blev undersøgt i Protokollen, men hans Forhør fandtes ikke 4 Maaneder efter Branden. Jeg synes ikke, det just er Tegn paa en meget ivrig Undersøgelse i den Retning, naar man lader en af de vigtigste Mænd være usørhørt i 4 Maaneder, men saa tog man ham. Stedsefor at tage ham i Forhør strax tog man en gammel Mand paa 73 Aar, der rigtignok havde Ord for at være Venstremand; ham arresterede man og holdt i Varetægtsarrest i 3 Uger. Det er en gammel, affældig Mand, og hans Kone er ogsaa 70 Aar. Der var Ingen, der havde ham mistænkt, og under Forhøret kom Intet frem; men Dyrigheden fandt det dog rigtigt at holde ham fængslet i 24 Dage, idet den vel tænkte, at han muligvis kunde have haft Nyst til disse Nattemånøvrer i den høie Alder, og det skjøndt denne Mand i al sin Tid har nydt almindelig Hviagtelse. Jeg nævner disse Ting, for at det høie Thing kan se, at det ikke er uden virkelig god Grund, at vedkommende Beboere have henvendt sig til den høitærede Minister for at faae en Kommission nedsat. Nu har den høitærede Minister, som det ses af Betænkningen, og som den ærede Ordfører ogsaa har omtalt, negtet dem en fuldstændig Udskrift, en Udskrift in extenso, som det hedder paa Latin, de have kun faaet en Udskrift i Brudstykker. Dette har man forundret sig over; thi naar der siges i den Lov, som den ærede Ordfører paaberaabte sig, at „Vedkommende“ kan have Ret til at faae disse Erklæringer i den og den Sag, som vedkommer dem, saa vil jeg spørge, hvem kan være Vedkommende i denne UdebrandsSag, naar ikke de Beboere ere Vedkommende, som enten ere blebne truede i Truselssbreve eller have været underkastede Forhør, eller hvis

Eiendom har været i Fare, eller den Mand, som har siddet i Varetægtsarrest i over 3 Uger. Jeg kan ikke forstaa, at der kan være andre mere retmæssige Vedkommende end netop de, som have lidt derunder og endnu den Dag idag lide under, at den begaaede Forbrydelse ikke kan blive opdaget, og at der ikke gjøres Noget for at faae den opdaget. Det er en Sag, som den høitærede Minister jo vel meget rigtig henviser til Domstolene. Jeg veed nu ikke, om Beboerne derovre ville gaa videre i denne Sag. Jeg har undret mig over, at den høitærede Justitsminister har indtaget det Standpunkt fra først af. Jeg var i sin Tid med i Deputationen hos den høitærede Minister; da udtalte han sig med Velvillie overfor Beboerne, og jeg glædede mig netop ved, at man fik det Indtryk, at Ministeren vilde hjælpe dem, hvad han kunde, til at faa Klarhed i Sagen, og han lovede dengang Deputationen at sende en Opdagelsesbetjent derover. Nu har jeg siden set, at det skal være foranlediget af Dyrigheden derovre; men det fik man ikke Indtrykket af, da Deputationen var hos Ministeren, thi da lovede han det meget velvillig. Det kan gjerne være, at man kunde komme til et andet Resultat og til et andet Syn paa Forholdene i Varde og særlig paa vedkommende Retsbetjents Forhold overfor denne Sag, hvis man havde faaet den fuldstændige Udskrift af hans Erklæring. Men det har man nu ikke, og derfor synes jeg ikke, man kan faae Andet ud af denne Retsbetjents Erklæring end, at han i Begyndelsen af sin Erklæring modarbejder Kommissionen. Det er ikke ligefrem sagt; men det fremgaar temmelig tydelig af hans Motivering, at han vil gjøre alt Møntligt for endelig ikke at faae en Kommission. Ganske vist er det en Mistillidserklæring til vedkommende Dyrighedsperson, naar der kommer en saadan Kommission; men saa i næste Afdeling af sin Erklæring siger han, at det kommer an paa særlig Erfaring, særlig Dygtighed til at kunne opdage Noget. Han er altsaa ikke ukjendt med, at det kan komme an paa særlig Erfaring, særlig Dygtighed og særlig Begavelse hos en Forhørsdommer. Den sidste Del af disse Brudstykker af Erklæringen, som er kommet til vor Kundskab, gaa ikke ud paa Andet end at forsvare den Brandlidte. Det er mærkeligt at se denne Dyrighedsperson anvende en stor Del af Er-